

Kaplica św. Anny

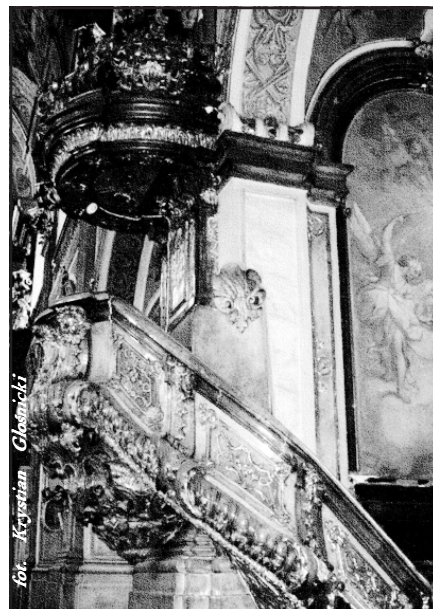
Kaplica ta zwana bywa też kaplicą Matki Bożej Nieustającej Pomocy z racji obrazu pod tym tytułem umieszczonego w ołtarzu, który pochodzi z 1711 r. Obraz ten jest wierną kopią obrazu czczonego w Rzymie; został poświęcony przez papieża Leona XIII i jest obdarzony odpustami. Ołtarz jest drewniany z bogato rzezbionym antependium. Nad ołtarzem widnieje obraz namalowany w 1888 r. przez F. Fahnrotha, przedstawiający św. Annę i Joachima, uczących Maryję czytania. Jeszcze wyżej znajduje się okrągły obraz ukazujący Ducha Świętego jako Gołębicę.

Głównym elementem dekoracyjnym jest rzeźbiona taśma wokół ołtarza, z której wychodzą wici roślinne złożone z liści akantu.

W górnej partii umieszczone są trzy aniołki, po bokach dwa małe putta, a jeszcze niżej dwa również drewniane i złożone. Są one kopiami aniołków z brązu, znajdujących się przy balaskach, lecz te nie mają skrzydeł. Po prawej stronie od ołtarza znajduje się rzeźba św. Joachima, który trzymał kiedyś w ręce kij podróżny, lecz w bujnej historii Kościoła „zawieruszył się” mu. Natomiast na lewo od ołtarza, w tej samej skali co Joachima, przedstawiono św. Józefa z księgą.

Na przeciwległej czyli zachodniej ścianie przedstawiona jest Maryja jako mała dziewczynka z wianuszkami na głowie, która idzie do świątyni ofiarować się Bogu.

W oknie przedstawiona jest Matka Boża z Dzieciątkiem nad łóżem śmierci

św. Anny. Zaś po lewej stronie okna – św. Anna uczy małą Maryję czytać. Z kolei nad oknem znajduje się wizerunek świętej Rodziny idącej na spacer. Pod oknem, na obrazie, między stiukowymi aniołkami, przedstawiona jest w niesamowity sposób Matka Boża: na pierwszym planie namalowany jest panoramicznie Kościół Najświętszego Imienia Jezus, a nad nim Maryja; jest tu wywołane wrażenie jakby kościół płonął, co może być interpretowane, jakby promienie były nań od Matki Kościoła.

Na sklepieniu widzimy piękny obraz pokazujący Świętą Rodzinę z Dziadkami, czyli Anną i Joachimem. W centralnej części obrazu przedstawiony jest Jezus jako niemowlę, który trzyma w dłoni jabłko symbolizujące kulę ziemską. Widnieje tam również napis głoszący zwrot do małego Jezusa: „Ofiarowałeś tym, którzy się łękają, swoje Imię (Chwałę) jako Dziedzictwo”.

Przy kaplicy znajduje się ambona, wykonana w 1727 r. Nie była doklejana, lecz wstawiona wielkim blokiem kamiennym w mury świątyni. Całość wykonana jest z piaskowca obłożonego stiukiem, schody i barierka zaś wyłożone zostały drewnem. Znajdują się na niej dwie płaskorzeźby: *Przemienienie Pańskie na górze Tabor* oraz *Jezus dwunastoletni w świątyni*. Na baldachimie ukazany jest kamienny Jezus nauczający, w lewą rękę z jabłkiem – kulą ziemską, w prawą trzymający krzyż.

KRYSZTOF GŁOŃSKI

